

je najti po južni Ameriki. Ako razprostre južnoameriška stenica peruti, je podobna našemu netopirju. Ugriz mrlesa povzroča na človeškem telesu metja.

Stenice se ne razlikujejo le po barvi ter velikosti, ampak tudi po zunanji obliki.

Kralj stenice je lastnik štirioglate ste

nice, druge so podolgovato okrogle kakor slive.

Ni treba misliti, da se preživljajo vse stenice s človeško krvjo. Največ teh sitnežev napade žuželke, rastline ter cvetlice.

Ena vrsta stenice plava po vodi.

Ako je tako ogromno število steničnih vrst, jih človeštvo ne bo nikdar zatrla in iztrebilo.

kega napora v službi božji, skoro vsakega premagovanja samega sebe! Slabo znamenje to! Znamenje, da je Sveti Duh še malo prevzel naše duše. Kako je treba, da v teh dnevih, ki so posvečeni Sv. Duhu, iskreno prosimo, da nas prevzame in prenovi s svojim božjim ognjem.

Andrej Bobola.

Spominski dan 21. majnika.

Narodil se je Andrej leta 1590 v pokrajini Sandomirski na Poljskem. Njegova rodbina se je vedno odlikovala s pristno krščanskim mišljenjem, zato je bil Andrej tudi globoko verno vzgojen in je kmalu kazal veliko pobožnost in vzgledno krščansko življenje. Bog ga je zato poplačal s poklicom v redovni stan. Stopil je v jezuitski red in si je prizadeval posebno za to, da bi postal v vsem podoben Kristusu. Tako se ni čuditi, da je napredoval v sveti čednosti in da je kar gorel apostolske gorečnosti, ko je bil leta 1622 posvečen v duhovnika. Najprej je deloval z velikimi uspehi v Vilni za spreobrnjenje krivovercev in grešnikov. Ko je v Vilni izbruhnila kuga, je s tako požrtvovalnostjo skrbel za bolnike, jih tolažil, jim delil sv. zakramente, a jim tudi drugače stregel, da se je kuga prišla tudi še njega. A vendar ni umrl, ker mu je božja previdnost odločila še veliko nalogo in veličastnejšo smrt.

Poljska je imela takrat veliko trpeti od vpadov raznih ruskih tolpe, ki so vpadale na Poljsko in nadlegovale prebivalce predvsem radi njihove katoliške vere. Na svojih pohodih so te tolpe napadale posebno samostane in jih skušale uničiti. Morili so z veliko grozovitostjo duhovnike in redovnike, med temi tudi 30 do 40 jezuitov. V takih razmerah je deloval Andrej Bobola. Hodil je od kraja do kraja, hrana sta mu naj večkrat bila kruh in voda, prenočeval je velikokrat pod milim nebom. Bog je blagoslovil delo in žrtve svojega gorečega služabnika. Mnogo zastaranih grešnikov se je spreobrnilo, dobri verniki so hrepeneli še po večji popolnosti in mnogo onih, ki so bili ločeni od kat. Cerkve, se jih je zopet povrnilo. Pri sovražnikih Cerkve pa so netili ti vspehi »lovca duš«, kakor so imenovali Andreja, veliko zavist in sovraštvo in so sklenili, da ga bodo spravili s pota. — Pridrla je zopet ruska tolpa, ki je imela nalogo, da vjame in umori Andreja. Dobili so ga na potu v mesto Janov. Najprej so ga pobili na tla, nato so ga privezali k drevesu in ga pretepali tako neusmiljeno, da je tekla kri kar v curkih na tla. Ko so si tako ohladili nad nedolžno žrtvijo prvo jezo, so ga začeli s šibami tepsti po glavi, da so se kmalu pokazale gole kosti. Takega so potem vlekli v Janov. Tam so zahtevali od njega, da odpade od kat. Cerkve, on pa je mlo prosil in rotil svoje mučitelce,

naj vendar spoznajo svojo zmoto in se vrnejo v kat. Cerkev. To je njihovega načelnika tako raztogotilo, da je s sabljo zamahnil po Andreju, ki se je pod silnim udarcem zgrudil na tla. Zatrjeval pa je še naprej, da je pripravljen za katoliško vero umreti. Njegovo k nebesom uprto oko je jezilo enega izmed njegovih rabljev; zato je potegnil bodalo in Andreju iztaknil oko. Toda vse to je bil šele začetek njegovega mučeništva.

Vlekli so ga nato v neko klavnico in ga raztegnili na mesarsko klop. Z baklami so mu žgali kožo na prsih in na straneh. Med krohoto so mu izrezali na glavi nekaj kože in ravno tako na rokah. Andrej je vse prenašal mirno in stanovito, iskreno je v teh mukah molil in prosil po Jezusovem vzgledu odpuščanja svojim mučiteljem. To jih je pa razjezilo do besnosti. Izrezali so mu kožo na hrbtu, v rano pa so natlačili na drobno razrezano slamo. Pod nohte na rokah in nogah so mu zabijali lesene žrebljčke, odrezali so mu ušesa in nos in skoz rano vzadi na vratu so mu iztrgali jezik. Ko so videli, da njihovi žrtvi ne bije srce, so mu zabili vanje velik žrebelj in so ga nato kakor divji začeli sekati s sabljami, dokler ni v teh neizrečenih mukah izdihnil svojo junaško dušo 16. majnika 1657.

Bog je začel svojega neustrašenega spoznavalca takoj po njegovi smrti poveljevati s čudeži. Leta 1719 so uradno odprli njegov grob. Truplo njegovo ni bilo čisto nič segnito. Medtem ko so trupla, ki so bila pozneje pokopana, že čisto razpadla, ravno tako lesene rakve, med njimi tudi Andrejeva, ni bilo na njegovem truplu opaziti še nobenih sledov razpadanja. Koža na njegovem truplu je bila še kakor sveža, udje ne kakor pri mrliču trdi, temveč gibčni. Ljudje so začeli mučenika Andreja častiti in se je na njegovo priprošnje zgo dilo več čudežnih uslišanj. Pozneje so njegovo truplo prepeljali v Potock, leta 1920 pa so ga zavlekli v nek muzej v Moskvo. Papežu Piju XI. pa se je posrečilo, da je dobil svete ostanke nazaj, ki jih je dal prenesti v Rim, kjer so sedaj dostojno pokopani v cerkvi jezuitskega reda. Leta 1853 je bil Andrej Bobola prištet blaženim in se obhaja njegov spomin 21. majnika.

Človek kar stmi nad junaštvom, ki ga je kazal blaženi Andrej Bobola v svojih nečloveških mukah. Vemo, da to ni bila samo človeška moč, temveč da je bila to pomoč Sv. Duha, kakor je obljubil Kristus: »Prejeli bote moč Sv. Duha, ki bo prišel v vas, in mi bote priče v Jeruzalemu in po vsej Judeji in Samariji in do koncev sveta.«

Kaj pa mi? Kako smo nepotrpežljivi že v malih križih, kako se bojimo vsa-

Nov mučeniški svetnik. Dne 21. aprila t. l. je papež Pij XI. izdal odlok, da se proglasi blaženim armenski župnik Kozma Karboniano. Ta je bil prej armenski razkolnik, nato je našel pot k katoliški edinosti, bil goreč dušni pastir in je umrl mučeniške smrti dne 5. novembra 1707. Sv. Oče je v svojem govoru povdarjal, da je bil ta mučenik nekaj časa čisto pozabljen, da je pa Bog v zadnjih časih z izrednimi dogodki pokazal svojo zvestobo napram svojemu zvestemu služabniku in poskrbel, da bo pozabljeni mučenik kmalu užival največjo slavo na svetu in da moramo tudi mi, tudi v težavah, upati na to božjo zvestobo.

Proslava Don Boska. V Rimu že delajo velike priprave za dan 2. junija, ko bo Don Bosko proglašen blaženim. V cerkvi Srca Jezusovega, ki jo je pozidal Don Bosko na željo Pija IX., bo slavnostna tridnevnik. V Rimu pričakujejo za te dneve do 70.000 romarjev, večinoma bivših salezijanskih gojencev. Dne 9. junija pa bo velika proslava v Turinu, kjer je Don Bosko večinoma živel in deloval. Prenesli bodo njegove ostanke iz salezijanske misijonske cerkve v cerkev Marije, Pomočnice kristjanov, poleg materine hiše salizejancev.

Krščansko žensko gibanje. Na Nemškem so slavili dne 5. maja 25letnico nemške krščanske ženske zveze, ki skrbi za krščanskega duha med ženstvom. V Belgiji pa so te dni obhajali 10letnico krščanskega ženskega združenja, ki ga je ustanovil veliki kardinal Mercier in ki ima nalogo skrbeti v krščanskem duhu predvsem za delavske žene. Združenih je v tej zvezi nad 29.000 žen, ki v 20 odsekih skrbijo za razne potrebe delavskih žen. V Bruslju imajo 150 skupin, ki zelo živahno delujejo, imajo za delavke skupne kuhinje, jim oskrbujejo dobro berilo, posredujejo službe in delo, učijo v kuhanju, šivanju itd. itd. Krščanska ženska zveza se je ustanovila tudi na Kitajskem in izdaja svoj poseben list »Ženske pravice«, v katerem se borijo proti nečastnemu postopanju napram ženi, kakor je še na Kitajskem v navadi, proti prodajanju otrok in drugim razvadam.

Važna naloga katoličanov. Beneški patriarh je izdal povodom zlate maše Sv. Očeta pastirsko pismo, v katerem povdarja, da je ena najvažnejših nalog in dolžnosti katoličanov sedanjega časa, da sodelujejo pri dobrih časniki in da jih pomagajo širiti. Pravi, da je to delo sedanjemu papežu zelo pri srcu in pravi nazadnje: »Zato čitajte krščanske časnike, dobre mesečnike in knjige in se držite gesla: Ven iz krščanskih hiš s časniki, ki zastrupljajo duha in srce!«

Šolska nedelja. Na Nemškem so obhajali dne 5. maja takoimenovano šol-

sko nedeljo, ko naj bi se verniki zopet spomnili na važnost verske vzgoje mlade. Nemški škofje so izdali skupni pastirski list, v katerem stavijo zahtevo po katoliški šoli in pravijo, da nikakor ni dosti, da se pusti v šoli verouk kot predmet, temveč da se mora vsa vzgoja vršiti na verski podlagi, da se otrok tako nauči in navadi živeti iz vere.

*

Letošnji mučenik.

Dne 14. februarja letošnjega leta je prejel v Mehiki mučeniško krono jezuit p. David Maduro Vertiz. Vstopil je v jezuitski red v starosti 25 let 31. decembra 1910. Bil je celo življenje miren ter postrežljiv mož, ki ni nikomur skrivil lasu, poln prave ter globoke pobožnosti in ponižnosti. Odlikoval se je v umetniškem goslanju in so mu bile gošči v prostem času najljubša zabava. En del učne dobe je končal v Mehiki, drugega na otoku Kuba in na Španskem.

Leta 1925 je zopet stopil na tla svoje mehikanske domovine. Eno leto po prihodu v Mehiko je ustanovil v mestu Parras de škofje in posvetil vse svoje moči krščanski vzgoji mladine. Marsikateri njegovih učencev je sklonil začetkom leta 1927 mladostno glavo pod meč mučeniške smrti. Pregarjanje njegovih gojencev je bilo začetek patrovega zasledovanja. Nasproti niki katoliške cerkve so razbojnali vest da je poglavar ustaje, ki je usmerjena proti obstoječi vladi. Vsi pa, ki so poznali p. Maduro, so trdili enoglasno, da je povsem miroljubnega značaja, nobeden revolucionarni duh, še manj pa sposoben, da bi bil organizator revolucije.

Ker druga duhovščina ni smela ter ni mogla ostati v mestu Parras, je vztrajal edini p. Maduro. Dobro se je zavedal, kaka kazen ga bo doletela, če ga izsledijo. S časom so se le ublažila očito proti njem naperjenaregarjanja in zasledovanja. Radi navideznega pomirjenja je zapustil skrivališče in se preselil v jezuitsko naselbino, koje predstojnik je bil. Vedno bolj pogosto so zaželeli verniki njegove tolažbe ter odpomoči. Nikdar ni odbil povabila.

Na pepelnico sredo dne 13. februarja 1929 je udril naenkrat v jezuitski samostan predstojnik policije. Zalotil je patra pri opravljanju službe božje, kateri je prisostvovalo krdelce neustrasjenih katoličanov, kateri so že čakali na pepeljenje.

Patrov »zločin« je bil očividni: vršil je službo božjo na tihem kljub tozadnevni vladini prepovedi, torej se mora proti njemu uporabiti smrtna kazen. Duhovnika so zgrabili, ga pahnili v ječo in ga obsodili na smrt, ne da bi se vršila vsaj na zunaj potrebna in po zakonu predpisana obravnava. Pred cevi vojaških pušk postavljen, je prekrizal mirno in udano roke na prsih. Prestal je smrt za svojo vero ter duhovniški poklic v četrtek dne 14. februarja t. l. — Ker se je mehikanska vlada prepričala, da je sama poskrbela za razglaslo usmrtitvi p. Pro za češčenje junaka vere, je postopala v tem slučaju pov-

sem drugače. Prikrila je aretacijo in ustrelitev p. Maduro kolikor mogoče. Na licu mesta, kjer so ga ustrelili, so ga tudi takoj zagrebli. Gotovo bo razkrila bližnja bodočnost še marsikatero zanimivost iz življenja ter smrti najmlajšega mučenika.

Še novice.

Blageslovitev novih zvonov v Studenicah pri Poljčanah. Pri nas je v nedeljo, dne 12. majnika, presvetli gospod pomožni škof dr. Ivan Tomažič posvetil štiri nove zvonove, dva večja in dva manjša. Nabavili so jih z vse hvale vredno vnemo župljani s prostovoljnimi darovi. Po posvetitvi je šolska deklica v daljši, lepi pesmi, zloženi od korne novinke Magdalenk, raztolmčila zgodovino in pomen novih zvonov. Milemu gospodu škofu in vsem dobrotnikom pristrčna zahvala in Bog poplačaj!

Pogreb matere mnogoč. g. arhidijakona iz Konjic. Ob nepričakovano veliki udeležbi smo dne 13. majnika pokopali mater mnogoč. gospoda arhidijakona iz Konjic. Naj bo to njemu, kakor tudi njegovim bratom in sestram v tolažbo in dokaz, kako priljubljena in čislana je bila njegova mati. Spomin na ranjko pa ga vzpodbujaj, da jo posnema v njeni pobožnosti, delavnosti, skromnosti, posebno pa v ljubezni do bližnjega. Počivaj zlata duša v miru! V posebno zadovoljstvo je pa nam vsem požrtvovalnost konjiških pevcev, ki so kljub slabemu vremenu prihiteli tako daleč na pogreb. Bog jim povrne njih trud! Mi pa se jim iz srca zahvaljujemo za veliki užitek, ki so ga nam pripravili s svojimi krasnimi glasovi.

Novice od Sv. Petra pri Mariboru. Drugi del nove okrajne ceste do vrha Celestrine, ki bo skrajšana zveza Slovgoric z Mariborom, bo v kratkem zgotovljena ter je že sposobna za vozovni promet. Domačinom kakor tujcem priporočamo, da se zanaprej poslužujejo le nove ceste, to velja zlasti za pešce, in da opustijo hojo čez nekdanje pešpoti čez gorice in sadonosnike, ker radi brezbriznosti pešcev trpijo posestniki, ki so žrtvovali za novo cesto svoja zemljišča, dvojno škodo. Županstvo je izdalo prepoved nadaljne uporabe starih pešpoti v bližini nove ceste. — Dekliška šola priredi prihodnji teden izlet na Ponikvo, na kraj, kjer je tekla zibelka življenju velikemu prijatelju otrok škofu Anton Martin Slomšku. — Pretekli petek je umrl v visoki starosti bivši viničar J. Berlič. Pokopan je bil v nedeljo ob obilni udeležbi in spremstvu dveh duhovnikov.

Sv. Višarje so najvišja božja pot, kamor zahajajo Slovenci že od nekdanj. Pred vojno je bila te skoro najbolj obiskana Marijina božja pot. Vsled razmer po vojni pa je obisk te božje poti težaven. Vsako leto priredi Slovenska krščanska ženska zveza zlasti za žene in dekleta romanja na to goro, ki dosega skoro 1800 m višine. Tako se bo tudi vršilo pod vodstvom stolnega kanonika dr. Klinarja v Ljubljani romanje letos dne 3. in 4. avgusta. Vožnja

od vseh postaj v Sloveniji do obmejne postaje Kranjska gora je polovična in vsakdo kupi vozni listek na vstopni postaji sam. Za vizum in za vožnjo po laškem ozemlju se pošlje obenem z natančnim naslovom 40 Din na Prosvetno zvezo v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 5. Ker je število romarjev omejeno na 800, zato prosimo, da bi p. t. župni uradi in naše organizacije oznanili vernikom, da naj se priglasijo za to romanje do 1. junija.

NAŠA DRUŠTVA

Mladeničem konjiške dekanije! V nedeljo 26. maja se vrši na Brinjevi gori fantovski shod, ki se ga udeležijo fantje iz vseh župnij konjiške dekanije. Služba božja se začne ob 10. uri. Cerkveni govor ima dr. Josip Hohnjec, predsednik Prosvetne zveze, sv. mašo daruje m. g. konjiški arhidiakon Franc Tovornik. Po cerkvenem opravilu je zborovanje fantov. Govorijo domači fantje in govornika iz Maribora dr. Vatovec in I. Krošl. Na tem zborovanju si bodo naši fantje zažrtali smernice k pomlajenemu družbenemu in gospodarskemu delu. Mladeniči, — pridite!

Krščanska ženska zveza v Mariboru priredi dne 6. in 7. julija t. l. romanje v Rajhenburg ob Savi. Polovična vožnja je dovoljena na vseh postajah od Št. Ilja, Ptuja in Dravograda proti izkaznici, katero da Krščanska ženska zveza vsakemu udeležencu proti plačilu 5 Din. Prijave do dne 15. junija in denar za izkaznice sprejema predsednica Katarina Bauman, Maribor, Cvetlična ulica 23. Odhod vlaka iz Maribora se bo pravočasno objavil v »Slovenskem Gospodarju«. K obilni udeležbi vabi odbor.

Prevalje. Na praznik sv. Trojice dne 26. maja obhajamo pri nas pomembno slavnost. Katoliško prosvetno društvo odkrije ta dan spomenik v svetovni vojni padlim in pogrešanim vojakom. Društvo se ni ustrašilo ne truda ne stroškov, da je zbralo potrebna sredstva, da dobe tudi naše vojne žrtve primeren, dasiravno skromen spomenik. Slavnost bo celodnevna. Ob pol desetih popoldne bo na pokopališču slovesno odkritje z govorom, deklamacijo, petjem in slovesno sv. mašo. Popoldne ob treh je v društveni dvorani akademija. Ker se precejšen del stroškov ni krit, pričakuje društvo prav obilne udeležbe!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Benedičani in sosede, ali že veste, kaj bo v nedeljo dne 2. junija pri Sv. Benediktu? Orli in orliški krožek vprizerijo zelo lepo štiridejansko igro s petjem: »Dan sprave«. Obenem se bo vršil tudi srečolov z 250 krasnimi dobitki. Cene srečki 2 Din. Radi kupujte sročke ter se v velikem številu udeležite naše prireditve domačini in sosede! Na svidenje!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Kakor je razvidno iz priprav, bo telovadna akademija orlovske organizacije res prav sijajna. 19 točk ni samo na sporedu, temveč že tudi skrbno pripravljenih. Gre torej za res! Še enkrat vse prav pristrčno vabimo v nedeljo dne 26. majnika 1929 na veselo svidenje pri gospodu Pergerju točno ob pol štirih popoldne! Bog živi!

Velika Nedelja. Orliški krožek pri Veliki Nedelji priredi na trojičko nedeljo dne 26. t. m., popoldne po večernicah, v Društvenem domu lastno orliško telovadno akademijo *